EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 19.5.2015
COM(2015) 216 final

ANNEXES 1 to 2

BILAG

til

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Forslag til en interinstitutionel aftale om bedre regulering

Bilag 1

Fælles forståelse mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om delegerede retsakter

I. ANVENDELSESOMRÅDE OG GENERELLE PRINCIPPER

1. Den fælles forståelse bygger på og erstatter den fælles forståelse fra 2011 og strømliner den praksis, der blev fastlagt efterfølgende af Europa-Parlamentet og Rådet. I den er der fastsat de praktiske foranstaltninger og vedtagne præciseringer og præferencer, som skal gælde for delegation af lovgivningsmæssige beføjelser i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Ifølge denne artikel skal formålet, indholdet, omfanget og varigheden af en delegation være udtrykkeligt afgrænset i enhver lovgivningsmæssig retsakt, som omfatter en sådan delegation (herefter "basisretsakten").

2. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen skal under udøvelsen af deres beføjelser og i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i TEUF, samarbejde gennem hele lovgivningsproceduren med det formål at sikre en gnidningsfri udøvelse af delegerede beføjelser og at gøre det muligt for Europa-Parlamentet og Rådet at føre en effektiv kontrol med disse beføjelser. Med dette for øje skal der opretholdes passende administrative kontakter.

3. Når der foreslås eller gives delegationer af beføjelser i henhold til artikel 290 TEUF, skal de berørte institutioner, afhængigt af hvilken procedure der anvendes til vedtagelse af basisretsakten, forpligte sig til i videst muligt omfang at henvise til de standardklausuler, der er vedhæftet denne fælles forståelse.

KRITERIER FOR ANVENDELSEN AF ARTIKEL 290 TEUF I FORHOLD TIL ARTIKEL 291 TEUF

4. De kriterier, der fremgår af de følgende punkter, skal anvendes, når det besluttes, om en beføjelse skal gives i medfør af traktatens artikel 290 til vedtagelse af en delegeret retsakt eller i medfør af traktatens artikel 291, stk. 1, til vedtagelse af en gennemførelsesretsakt. Under alle omstændigheder skal der tages hensyn til arten, indholdet og konteksten for den planlagte foranstaltning. Disse kriterier skal ikke betragtes som udtømmende.

5. Der kan kun tillægges beføjelse til at vedtage juridisk bindende retsakter i henhold til traktatens artikel 290 og 291.

6. En lovgivningsmæssig retsakt kan kun tillægge Kommissionen beføjelse til at vedtage almengyldige ikkelovgivningsmæssige retsakter ved delegerede retsakter. Foranstaltninger med individuel gyldighed kan derfor ikke vedtages ved hjælp af delegerede retsakter, men kun ved gennemførelsesretsakter. En retsakt er almengyldig, hvis den dækker objektivt afgrænsede situationer og har retsvirkning enten for visse kategorier af personer eller generelt.

7. Lovgivningsmæssige retsakter kan kun ændres ved hjælp af lovgivningsmæssige eller delegerede retsakter. Dette gælder også ændring af bilag til

lovgivningsmæssige retsakter, da sådanne bilag er en integrerende del af den lovgivningsmæssige retsakt. Bilag må ikke tilføjes eller slettes fra en retsakt med det formål at udløse eller undgå brug af delegerede retsakter. Hvis lovgiver finder, at en tekst bør være en integrerende del af basisretsakten, kan den beslutte at medtage den pågældende tekst i et bilag.

8. De væsentlige elementer i lovgivning skal fastsættes af lovgiveren og kan ikke gøres til genstand for en delegeret retsakt eller en gennemførelsesretsakt. Foranstaltninger, der har til formål at indføre ekstra væsentlige regler og kriterier, som skal opfyldes – af medlemsstaterne eller af andre personer eller enheder, der direkte berøres af lovgivningen – vil pr. definition ændre indholdet af lovgivningen og tilføje nye almengyldige regler. Sådanne yderligere regler eller kriterier kan derfor kun indføres ved hjælp af en delegeret retsakt.

9. Derimod kan gennemførelsen af regler eller kriterier, der allerede er fastlagt i basisretsakten eller i en delegeret retsakt, uden at der ændres ved indholdet af de rettigheder eller forpligtelser, der følger heraf, ske ved gennemførelsesretsakter. Navnlig for bemyndigelser, når Kommissionens afgørelse er fuldt ud baseret på kriterier i basisretsakten, kan der blive tale om gennemførelsesretsakter.

10. Foranstaltninger, hvorved der indføres en procedure (dvs. en måde, hvorpå noget udføres eller får virkning), kan enten fastsættes i en delegeret retsakt eller en gennemførelsesretsakt (eller også være et væsentligt element i basisretsakten) afhængigt af art, indhold og kontekst for bestemmelserne i basisretsakten. Foranstaltninger vedrørende dele af procedurer, der indebærer yderligere ikke-væsentlige politiske valg og supplerer den lovgivningsmæssige ramme, der er indeholdt i basisretsakten, bør som regel fastsættes i delegerede retsakter. Foranstaltninger, der fastlægger nærmere regler for procedurer for at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af en forpligtelse i henhold til basisretsakten, bør som regel fastsættes i gennemførelsesbestemmelser.

11. Som det er tilfældet med procedurer, kan en bemyndigelse til at fastlægge metoder (dvs. måder til at gøre noget særligt på på en regelmæssig og systematisk måde) eller metodologi (dvs. regler til at fastsætte metoder) give anledning til delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter afhængigt af indholdet og konteksten.

12. En foranstaltning, hvorved det bestemmes, hvilken type oplysninger der skal gives i henhold til basisretsakten (dvs. det nøjagtige indhold af de oplysninger, der kræves ifølge basisretsakten), udbygger som regel forpligtelsen til at give oplysninger og bør træffes ved hjælp af delegerede retsakter.

13. En foranstaltning, hvorved det bestemmes, hvordan oplysningerne skal gives (dvs. formatet), tilføjer som regel ikke noget til forpligtelsen til at give oplysninger, men den giver mulighed for en ensartet gennemførelse. Det bør derfor som hovedregel gøres ved en gennemførelsesretsakt.

14. Årlige og flerårige arbejdsprogrammer til gennemførelse af finansielle instrumenter bør vedtages ved hjælp af gennemførelsesretsakter.

III. HØRINGER I FORBINDELSE MED FORBEREDELSEN OG UDARBEJDELSEN AF DELEGEREDE RETSAKTER

15. Når Kommissionen forbereder udkast til delegerede retsakter, vil den høre eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat. Medlemsstaternes eksperter vil blive hørt om udkast til delegerede retsakter, der forberedes af Kommissionens tjenestegrene. Udkastene vil blive tilsendt medlemsstaternes eksperter. Disse høringer vil finde sted i eksisterende ekspertgrupper eller på ad hoc-møder med eksperter fra medlemsstaterne, som Kommissionen vil sende indbydelser ud til via de faste repræsentationer. Det er op til medlemsstaterne at beslutte, hvilke eksperter der skal deltage. Eksperterne vil få tilsendt alle relevante dokumenter i god tid, så de har tid til at forberede sig.

16. I slutningen af møderne med medlemsstaternes eksperter eller ved opfølgningen af sådanne møder vil Kommissionens tjenestegrene opridse de konklusioner, som de har udledt af drøftelserne, og angive, hvordan de vil gå videre med arbejdet. Disse konklusioner vil blive nedfældet i mødereferaterne.

17. I forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter kan der også indgå høringer af interessenter. Hvis det materielle indhold af en delegeret retsakt ændres på en eller anden måde efter sådanne høringer, vil medlemsstaternes eksperter få lejlighed til at reagere på den ændrede udgave af udkastet til den delegerede retsakt, om muligt i skriftlig form.

18. I begrundelsen til den delegerede retsakt indsættes der et resumé af høringsprocessen.

19. Kommissionen vil med regelmæssige mellemrum offentliggøre vejledende lister over planlagte delegerede retsakter.

20. Når Kommissionen forbereder og udarbejder delegerede retsakter, vil den sørge for rettidig og samtidig fremsendelse af udkastene til retsakter til Europa-Parlamentet og Rådet.

21. Som angivet i punkt 15 i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen, kan Kommissionen[1], hvis Europa-Parlamentet anmoder herom, også indbyde eksperter, som er udpeget af Europa-Parlamentet, til ekspertgruppemøder. For at fremme denne proces kan formanden for det kompetente parlamentsudvalg anmode Kommissionen om at få en plan over ekspertgruppemøder, hvor der vil blive behandlet udkast til delegerede retsakter for de kommende måneder, og formanden kan på grundlag heraf så i et enkelt brev anmode om, at Europa-Parlamentets eksperter får tilladelse til at deltage i en række af de forestående møder.

22. Europa-Parlamentet og Rådet giver Kommissionen besked om, hvilke fælles mailbokse de har hver især til fremsendelse af dokumenter vedrørende høringer.

[1] EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

IV. REGLER VEDRØRENDE FREMSENDELSE AF DOKUMENTER OG FASTSÆTTELSE AF FRISTER

23. Kommissionen fremsender officielt de delegerede retsakter til Europa-Parlamentet og Rådet på den mest hensigtsmæssige måde. Klassificerede dokumenter behandles efter de interne administrative procedurer, som er fastsat af de enkelte institutioner, således at alle krævede garantier bliver tilgodeset.

24. For at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet skal kunne udøve de rettigheder, der er omhandlet i artikel 290 TEUF inden for de tidsfrister, der er fastlagt i den enkelte basisretsakt, fremsender Kommissionen ikke delegerede retsakter i følgende perioder:

    – Fra 22. december indtil 6. januar.

    – Fra 15. juli indtil 20. august.

Disse perioder gælder kun, når indsigelsesfristen er baseret på punkt 28.

Disse perioder gælder ikke for delegerede retsakter, der vedtages i henhold til hasteproceduren, som fremgår af del VII i nærværende fælles forståelse. Såfremt der bliver vedtaget en delegeret retsakt i henhold til hasteproceduren i en af disse perioder, starter den i basisretsakten fastsatte tidsfrist for indsigelse først, når denne periode er udløbet.

Senest i oktober i det år, der går forud for valget til Europa-Parlamentet, skal de tre institutioner nå til enighed om, hvordan meddelelsen af delegerede retsakter skal foregå under valgperioden.

25. Indsigelsesfristen starter, når Europa-Parlamentet og Rådet har modtaget alle officielle sprogudgaver af den delegerede retsakt.

V. DELEGATIONENS VARIGHED

26. Basisretsakten kan give Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for en ubegrænset eller begrænset periode.

27. Hvis der er fastsat en begrænset periode, bør basisretsakten i princippet indeholde en bestemmelse om, at delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest ni måneder inden udløbet af hver periode. Dette stykke griber ikke ind i Europa-Parlamentets og Rådets tilbagekaldelsesret.

VI. FRISTER FOR INDSIGELSE FRA EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

28. Den indsigelsesfrist, der fastlægges fra sag til sag i hver enkelt basisretsakt, bør i princippet være på to måneder, og ikke mindre, og den bør kunne forlænges for hver

institution (Europa-Parlamentet eller Rådet) med to måneder på deres initiativ. Dette berører dog ikke hasteproceduren.

29. Den delegerede retsakt kan dog offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

VII. HASTEPROCEDURE

30. Hasteprocedurer bør være forbeholdt ekstraordinære tilfælde, for eksempel anliggender om sikkerhed og sikring, beskyttelse af sundhed og sikkerhed, eller forbindelser udadtil, herunder humanitære kriser. Europa-Parlamentet og Rådet bør begrunde valget af en hasteprocedure i basisretsakten. I basisretsakten skal det være angivet, i hvilke tilfælde hasteproceduren skal anvendes.

31. Kommissionen forpligter sig til at holde Europa-Parlamentet og Rådet fuldt underrettet om muligheden for vedtagelse af en delegeret retsakt efter hasteproceduren. Så snart Kommissionens tjenestegrene ser, at det kan blive tilfældet, giver de uformelt besked herom på forhånd til sekretariaterne i Europa-Parlamentet og Rådet via de fælles mailbokse, der er nævnt i punkt 22.

32. En delegeret retsakt, der vedtages i henhold til hasteproceduren, træder i kraft med det samme og anvendes, så længe der ikke bliver gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i basisretsakten. Hvis der gøres indsigelse, ophæver Kommissionen straks retsakten, så snart den har fået meddelelse af Europa-Parlamentet eller Rådet om deres beslutning om at gøre indsigelse.

33. Når Kommissionen giver Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse om en delegeret retsakt vedtaget efter hasteproceduren, angiver den årsagen til, at proceduren er taget i anvendelse.

VIII. OFFENTLIGGØRELSE I DEN EUROPÆISKE UNIONS TIDENDE

34. Delegerede retsakter offentliggøres i L-serien af Den Europæiske Unions Tidende, men først efter udløbet af indsigelsesfristen, dog med undtagelse af tilfælde omhandlet i punkt 29. Delegerede retsakter, der vedtages efter hasteproceduren, offentliggøres straks.

35. Med forbehold af artikel 297 TEUF skal beslutninger fra Europa-Parlamentet eller Rådet om at tilbagekalde en delegation, at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt, der er vedtaget efter hasteproceduren, eller at modsætte sig en stiltiende forlængelse af delegerede beføjelser også offentliggøres i L-serien af Den Europæiske Unions Tidende. En afgørelse om tilbagekaldelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

36. Kommissionen offentliggør også afgørelser om ophævelse af delegerede retsakter, der er vedtaget efter hasteproceduren, i Den Europæiske Unions Tidende.

IX. GENSIDIG UDVEKSLING AF OPLYSNINGER, NAVNLIG I TILFÆLDE AF EN TILBAGEKALDELSE

37. Når Europa-Parlamentet og Rådet udøver deres rettigheder og anvender de i basisretsakten fastlagte betingelser, underretter de hinanden og Kommissionen herom.

38. Når enten Europa-Parlamentet eller Rådet indleder en procedure, som kan føre til tilbagekaldelse af en delegation, underretter de de andre to institutioner herom, senest en måned inden den træffer beslutningen om tilbagekaldelse.

Bilag 2

Standardklausuler

Betragtning:

For at [formål] bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår [*indhold og omfang*]. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel/Artikler, der delegerer beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel a vedrørende [*indhold og omfang*].

Følgende ekstra stykke tilføjes, når der benyttes en hasteprocedure:

Hvis det i tilfælde af [indhold og omfang] på grund af sagens hastende karakter er bydende nødvendigt, anvendes proceduren i artikel b for delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.

Artikel a
Udøvelse af delegationen

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. [*varighed*]

   Option 1:

   Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel ..., tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den (*)

   Option 2:

   Den i artikel … omhandlede beføjelse tillægges Kommissionen for en periode på X år fra den (*). Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af X-årsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

   Option 3:

   Den i artikel … omhandlede beføjelse tillægges Kommissionen for en periode på X år fra den (*).

(*) Datoen for den lovgivningsmæssige basisretsakts ikrafttræden eller enhver anden dato fastsat af lovgiver.

3. Den i artikel ... omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel ..., træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på [to måneder] fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med [to måneder] på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Følgende ekstra stykke tilføjes, når der benyttes en hasteprocedure:

Artikel b
Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter, der vedtages i henhold til denne artikel, træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel a(5) gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald ophæver Kommissionen retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.